

Tóth László

(1949, Budapest) költő, író,
műfordító, Dunaszerdahelyen
él, József Attila-díjas

Tóth László

Innen már nem...

Csajka Gábor Cyprian emlékére

a méretes ácskapocs is
segít „miért, mivégre”
széthulló napjaim összetartani
amit cipitől kaptam
még németkéren
aki egy szép nap
„hány hónap, hány hét”
a főváros közepén egy
aluljáróban
csak úgy
össze-
s meg-
„innen már nem tartok sehova”
mégis minden ment
ment minden mégis tovább
bár közben míg kiterítve
a pénztárcája
s a mobilja is el-
mintha mi se –
mit se
ér itt már
száz v. ezer mise
ima

tapad hozzánk sorsunk
mint szájpaddásra a kenyér
innen már nem
sehova

Virágok hunyt szemében

Torz árnyak éje –
Virágok hunyt szemében
szendereg a fény.

* Az idézőjeles sorok Cs. G. C. (1954–2005) *Azután*, illetve *Szeiza (2.)* című verséből.